

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้นขนาดกลางถึงใหญ่ สูง 10-30 เมตร มักมีพุ่มพอง เปลือก สีเทา หนาประมาณ 2 ซม. ขรุขระหรือล่อนเป็นแผ่นหรือแตกตื้นเป็นแผ่นสานกัน มีช่องอากาศครึบ เปลือกในสีน้ำตาลอมเหลืองอ่อน หรือสีออกขาว เป็นเม็ดๆ ใบ กว้าง 4-7 ซม. ยาว 9-17 ซม. รูปขอบขนานแกมรี ถึงค่อนข้างรูปไข่กลับ ปลายทู่หรือแหลม โคนทู่ ขอบเรียบ หรือมีซี่ฟันตื้นห่างๆ ใบแก่คล้ายหนังหนา สีเขียวช้ำและเกลี้ยงด้านบน ด้านล่างสีอ่อนกว่า มีขนคล้ายละอองหรือค่อนข้างเกลี้ยง เส้นใบ 8-14 คู่ ค่อนข้างขนานกัน โค้ง แต่ไม่เชื่อมกันใกล้ขอบ ค่อนข้างเป็นร่องด้านบน หนูนชัดด้านล่าง เส้นใบย่อยเป็นร่างแห จางทั้ง 2 ด้าน ก้านใบยาว 1-1.8 ซม. เกลี้ยง ดอกตัวผู้เป็นช่อเล็กเรียวยาวแต่กิ่งยาว 10-15 ซม. ดอกตัวเมียเป็นช่อดอกใหญ่กว่าและไม่แตกกิ่ง ผล ยาว 2.5-3.5 ซม. ออกเป็นช่อยาว 15-20 ซม. ผลแต่ละผลอยู่เป็นกลุ่ม ผลรูปไข่แบนถึงค่อนข้างกลม เป็นมุม 3-4 มุมไม่เท่ากัน ไม่มีก้าน มีตุ่มหรือหนามที่สันเป็นแถบ 4-5 แถบคันด้วยผิวเกลี้ยง แก่แตกออกเป็น 3-4 เสี่ยง ภายในคาบหุ้มผลมี 2-3 ผล ผลกลางใหญ่สุด รูปไข่กว้าง มีรอยแผลแบนใหญ่ที่โคน มีขนสีออกน้ำตาลใกล้ปลาย โดยเฉพาะเมื่อยังอ่อน พบในป่าดิบ ป่าไผ่ ป่าดิบค่อนข้างเปิด 200 เมตร มักพบใกล้ลำน้ำบางที่บนเขาหินปูน จังหวัดสุราษฎร์ธานีถึงนราธิวาส

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์, ฟินดา สัทิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม้ป่าภาคใต้ 2 - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2559, 202 หน้า
ภาพประกอบ : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/special-pages/plant-detail.aspx?id=2790>